

הצגה לכבודו במנורוביה (ליבריה)
ליברל יהיה אלטרנטיבה

רבה חדשה להתחיל בפניה נידחת מאד: בבתי הקפה של הכפרים הערביים. ברבים מהם הוצבו, בשנה האחרונה, מכשירי הטלביזיה. מכשירים כאלה משמשים כליבידור בבתי עירוניים רבים, ולאחרונה גם החלו חודרים לחדרי-האכיל של הקיבוצים. אולם בבתי ערביים הם ממלאים תפקיד נוסף: לקרב את הצופים למתרחש בעולם הערבי.

על כן החלו אנשי המימשל הצבאי יושבי בים על המדוכה — איך לנפץ את מסך הטלביזיה?

דרושות: תקריות. לפי שעה, לא העז המימשל לחוקק חוק האוסר על אורחי ישראל להאזין לתחנות רדיו זרות. כי חוקים כאלה נתקבלו בעולם כסימני היכר מובהקים של מיסטריום פאשיסטיים. מבחינה חוקית, לא יתכן הבדל בין טלביזיה ורדיו. גם מבחינה גיונית אין הבדל בין האזנה לשידורי קול ערב מקאהיר, הערוכים במכון לרכישת לב הערביים ש' מחוץ למצרים, לבין צפייה בשידורי טלביזיה, שהם פחות לוחטים ומסעירים, בהיותם ערוכים לצורך הקהל הביתי בלבד. לאחרונה צץ רעיון מחוכם, האופייני לערמוניות של החוג הבסונוניסטי: אין צורך לאסור את האזנה בתור שכזאת. די לביים כמה תקריות בעת האזנה — למשל בין פרונאצריסטים ואנטי-נאצריסטים — כדי לאסור את הצגת הטלביזיה בבתי הקפה, לפי הסעיף למניעת הפרעת הסדר הציבורי, ואין קל מאירגון תקריות בכפר ערבי.

אם התקבל תוכנית זו, תונחת מכה מסוכנת על חרות אורחית חשובה. וכמו כל מכה, לא תוכל להישאר מוגבלת לסלביזיה ולרחוב הערבי. סופה להתפשט לכלי ביטוי אחרים, ולרחוב העברי.

ראש הממשלה

זאב והכשמים

... רצוני שיבדוני או שישיש רפו את גופתי (אחת היא ל') בו במקום שימצאני המוות; ואת עצמור תי (אם אקבר מחוץ לארץ-ישראל) אין להעביר לארץ-ישראל אלא לפי פקודת הממשלה היהודית של ארץ זו כי תקום.

מגדל זה 14 שנים — מאז תפקיד צחוק הגורל דחאק בידי דויד בן-גוריון את קיום צמחתו של זאב זיבוטינסקי — מסרב (המשטח בעמוד 14)

נשיא המדינה בלאופולדווייל (קונגו)
איש מפא"י יהיה טועמד

הגבולות. טען השבוע אדוארד סאבלייה, עתונאי צרפתי-יהודי-עיראקי, הידוע כחסיד נלהב של ממשלת ישראל: קצינים אלה רואים בישראל דוגמה מהפכנית חיובית מבחינה חברתית, והם יביאו בהדרגה להתקרב עם ישראל.

הערכה זו בחדאי אופטימית מדי. אך היא נכונה מבחינה אחת: הצטרפות אלג'יריה לדיגה יוצרת מצב חדש, שיתגבש רק במשך הזמן, ושאינו יכול לקבוע מראש בבירור מה יהיה טיבו.

הנשיא

המועמד הבא

נשיא המדינה חזר מטויל ארוך ומפרך. והוא חזר עייף, חולה ורצוף. גם אדם צעיר היה טובל קשה בטויל מסוג זה, על נסיעותיו המתמידות והארוריות, החום הקיצוני, הטרופי, האירופים הימלכתיים המשממים והחובות הייצוגיות האינסופיות. לאדם המתקרב לגיל 78, הארוב פרטיות, היה זה מאמץ מפרך במיוחד. בחזרו ללוח, לא קרא הנשיא בעצמו את ההצהרה שהוכנה מראש. הוא מיהר הייתה והסתגר שם. במיסדרונות ירושלים נפוצו שמועות רבות על מצב בריאותו.

"לאמלל אותי" — מצב זה מעלה באופן טבעי את השאלה הבוערת: האמנם יציג יצחק בן-צבי שוב את מועמדו ל' תפקיד הנשיא?

אין ספק שדויד בן-גוריון לוחץ עליו בכל כוחו לעשות זאת, כי אין לו אדם קרוב ונאמן יותר. אולם יתכן כי הפעם יעמוד בן-צבי על שלו, יסרב בתוקף.

אם כן, מי יהיה המועמד של מפא"י? בימים האחרונים עלתה מחדש אפשרות נשכחת: משה שרת, יושבראש הנהלת ה' סוכנות היהודית.

בעבר סירב שרת לקבל תפקיד זה, ש' אינו אלא ייצוגי. הוא ראה בכך סיום הקאריירה הפוליטית שלו. אך נידמה כי בינתיים התרכך מעט. סילוקו מכל הכרעה פוליטית מעיק עליו. סיכויים לחזור לכס ראש-הממשלה קלושים. בזמן האחרון היו לו התפרצויות רבות. כך, כאשר נשאל ב' מסיבת-עתונאים אמריקאית שאלות אדיבות אך עדינות, התפרץ באוזני העתונאים הנדמים: 'מה אתם רוצים? לאמלל אותי?'

מס' 3. אם שרת יסיכים הפעם, יתכן שדרכו תהיה סלולה. בן-גוריון מוכן להש' לים עמו, כאפשרות שניה אחרי בן-צבי. השאלה תהיה: האם תיחצר חזית של מפ' לגות אחרות כדי להתנגד למסירת התפקיד בידי איש מפא"י?

מנהיגי מפא"י מקמים כי לעסקני שאר המפלגות יהיה קשה להתנגד למועמדותו של שרת דחאק, אדם שאינו מעורר שום שינאה, אלא רק השתתפות בצער. הוא עשוי להיות לנשיא השלישי של ישראל.

חוק

מסך בבית-הקפה

כל מערכה נגד חופש-האזרח מתחילה ב' פינה נידחת. לפי כל הסימנים עומדת פ'ע'

הסמך בחשאי מכשיר האזנה ברירתו. בח גים של יודע-דבר לא עוררה הכחשה זו אמון רב. היא הזכירה יותר מדי הכחשות טוטאליות דומות בעבר, שנהגו בי מאוחר ככזובות. השמעות על המכשיר גברו והלכו. אחד היומונים אף סיפר כי בעיקבות התקרית איים דיין להחרים את ישיבת הממשלה.

נוסח ההכחשה עצמו לוקה בחסר: אין הוא מכחיש את קיומה של מתיחות קיצונית בין משה דיין ושמעון פרס. הקרב בין השניים על הירושה הגיע לסיבב חדש. **הפרד ובושור.** השבוע גילה מקור אמריקאי בלתי-רשמי פרט מאלף.

לפני למעלה משנה ביקרה אצל בן-גוריון מישלחת של דיפלומטים אמריקאיים בכי רים, שערכו מסע-סקר במרחב. השיחה הייתה כה סודית עד שלא נוכחו אף מקור רוביו של בן-גוריון. מזכירו ושלישו הי צבאי עזבו את החדר בתחילתה.

אחת השאלות העיקריות שרצו האורחים לדעת: מי יהיה יורשו של בן-גוריון ב' תפקיד ראש-הממשלה?

השיב בן-גוריון, מילולית: 'יש לנו כשרונות צעירים רבים. הרי לא תירצו שאגיד לכם שם, ושסאסכך בכך בין ה' אנשים?'

היתה זאת תשובה מחוכמת. היא הורידה במחיריך את מועמדותם של כל ותיקי מפא"י. אך היא נתנה לכל נערי-התחרות תקווה שמה — ובכך יצרה פתח ליסכסוך כיס שיקימו ביניהם שתי-מישקל.

הסיכסוך הנוכחי בין דיין ופרס הוא חלק ממערכה זו. אך שני האנשים יודעים שלא כדאי להם, בשלב הנוכחי, לתת לדבר פיסוס רב מדי. קרוב לוודאי שיתלו גם להבא את מאבקם בסתר, ופיגנו כלפי חוץ סולידריות חיובית.

יחסים מרחביים

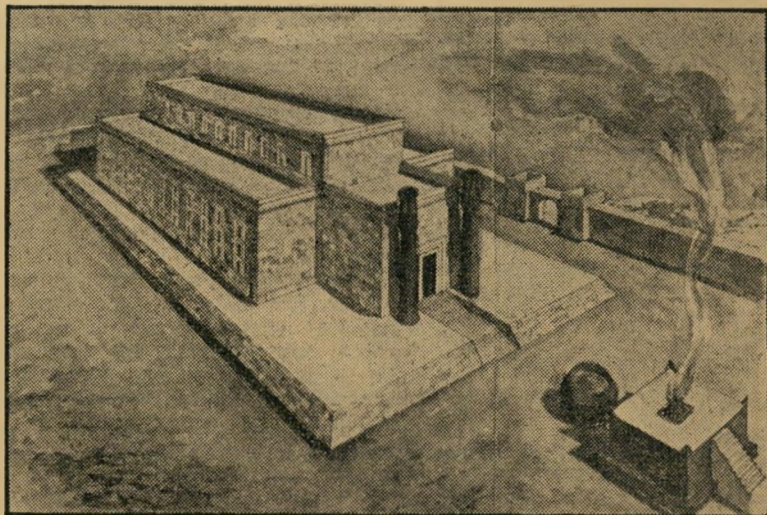
13 מייסד

המייסד 13 מביא, לדעת רבים, מול' בישי. כאשר נתקבלה השבוע הקהיליה ה' אלג'ירית כחברה מס' 13 לליגה הערבית, ראו בכך רבים חיזוק לאמונה הספלה. אולם, כמו תמיד בעניינים מדעניים, אין הדברים פשוטים כל-כך.

מרכז עצמאי. הליגה הערבית שימשה מיום היווסדה, מכשיר-עז כדי מצרים, כשם שהציונות היא מכשיר בידי ממשלה ישראל, והקומוניזם העולמי הוא מכשיר בידי הממשלה הסובייטית. גרמה לכך עוב' דה פשוטה: מצרים היתה הרבה יותר גדולה וחזקה מיתר מדינות ערב.

למראית-עין מהתה הצטרפות אלג'יריה, על כן, חיזוק של מכשיר מצרי. מאחר שממשלת ישראל סבורה כי מצרים היא אויבתה העיקרית במרחב, עורר הדבר חש' שות כבדים בחוגי משרד-החוץ הירושלמי. אלא שזה חשבון קצר-טוח. אלג'יריה תהיה, אחרי שתתגבר על קשייה הנוכחיים, מדינה ערבית חזקה מאד — לא כחות חזקה ממצריים. מובטח מראש כי תוך זמן לא-ארוך תהיה העיר אלג'יר אחד ממרכזי הכוח העצמאיים בעולם הערבי.

כשיגיע יום זה, לא יסכימו שליטי אל-ג'יריה שהליגה תשמש מכשיר בלעדי בידי מישהו אחר. הם יהיו מוקד נגדי, ואין ספק כי יריכי מצריים — כולם או חלקם — יתלכדו סביבם. כך, בפעם הראשונה, יתכן בליגה גוש שיתחרה בגוש המצרי, ואולי אף יעלה עליו.

הבית הראשון

איש אחדות-העבודה יהיה טגן הכהן